

Από τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον

Το ουράνιο δώρο της ευγνωμοσύνης

Μια ευγνώμων καρδιά... εκφράζει ευγνωμοσύνη στον Επουράνιο Πατέρα μας για τις ευλογίες Του και σε εκείνους γύρω μας για όλα όσα φέρνουν στη ζωή μας.

Ήταν μια υπέροχη συγκέντρωση. Όταν ορίσθηκα Πρόεδρος της Εκκλησίας, είπα: «Θα αναλάβω μια ανάθεση για τον εαυτό μου. Θα είμαι σύμβουλος στη Χορωδία του Ταμπερνάκλ». Είμαι πολύ περήφανος για τη χορωδία μου!

Η μητέρα μου είπε κάποτε: «Τόμυ, είμαι πολύ περήφανη για όλα όσα έχεις κάνει. Όμως, έχω ένα σχόλιο για εσένα. Θα έπρεπε να είχες παραμείνει στο πιάνο».

Πήγα, λοιπόν, στο πιάνο και έπαιξα κάποια κομμάτια για εκείνη: «Πηγαίνουμε, [πηγαίνουμε] στο πάρτι των γενεθλίων». ¹ Ύστερα, τη φίλησα στο μέτωπο κι εκείνη με αγκάλιασε.

Τη σκέπτομαι. Σκέπτομαι τον πατέρα μου. Σκέπτομαι όλα εκείνα τα Μέλη Γενικής Εξουσίας που με επηρέασαν και άλλους, τις χήρες που επισκέφθηκα—85 συνολικά—με ένα κοτόπουλο για το φούρνο, με λίγα χρήματα κάποιες φορές για το πορτοφόλι τους.

Επισκέφθηκα μία χήρα αργά

κάποιο βράδυ. Ήταν μεσάνυχτα και πήγα στο γηροκομείο και μου είπαν στη ρεσεψιόν: «Σίγουρα κοιμάται, όμως μου είπε να την ξυπνήσω οπωσδήποτε, γιατί είπε, 'το ξέρω ότι θα έρθει'».

Κράτησα το χέρι της. Με αποκάλεσε με το όνομά μου. Ήταν τελείως ξύπνια. Πίεσε το χέρι μου στα χείλη της και είπε: «Ήξερα ότι θα έρθεις». Πώς μπορούσα να μην είχα πάει;

Η όμορφη μουσική με αγγίζει με εκείνον τον τρόπο.

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, ακούσαμε εμπνευσμένα μηνύματα αλήθειας, ελπίδας και αγάπης. Οι σκέψεις μας στράφηκαν σε Εκείνον που εξιλεώθηκε για τις αμαρτίες μας, που έδειξε σε εμάς τον τρόπο να ζούμε και πώς να προσευχόμαστε και που έδειξε με τις πράξεις Του τις ευλογίες της υπηρετήσης—δηλαδή στον Κύριο και Σωτήρα μας, Ιησού Χριστό.

Στο βιβλίο του Λουκά, κεφάλαιο 17, διαβάζουμε για Εκείνον:

«Και όταν αυτός πορευόταν στην Ιερουσαλήμ, περνούσε μέσα από τη Σαμάρεια και τη Γαλιλαία.

»Κι ενώ έμπαινε σε κάποια κωμόπολη, τον συνάντησαν δέκα άνθρωποι λεπροί, οι οποίοι στάθηκαν από μακριά.

»κι αυτοί ύψωσαν φωνή, λέγοντας: Ιησού, επιστάτη, ελέησέ μας.

»Και όταν τους είδε είπε: Πηγαίνετε και δείξτε τον εαυτό σας, στους ιερείς. Κι ενώ πορεύονταν, καθαρίστηκαν.

»Ένας, όμως, απ' αυτούς, βλέποντας ότι γιατρεύτηκε, επέστρεψε με δυνατή φωνή δοξάζοντας τον Θεό.

»Και έπεσε με το πρόσωπο στα πόδια του, ευχαριστώντας τον· κι αυτός ήταν Σαμαρείτης.

»Και ο Ιησούς, αποκρινόμενος, είπε: Δεν καθαρίστηκαν οι δέκα; Οι δε εννιά πού είναι;

»Δεν βρέθηκαν άλλοι να επιστρέψουν για να δοξάσουν τον Θεό, παρά μονάχα αυτός ο αλλογενής;

»Και του είπε: Καθώς σηκωθείς, πήγαινε· η πίστη σου σε έσωσε». ²

Μέσω ουράνιας μεσολάβησης, εκείνοι που ήσαν λεπροί, απέφυγαν έναν ανελήγτο, αργό θάνατο και τους δόθηκε μια νέα ευκαιρία για ζωή. Η εκπεφρασμένη ευγνωμοσύνη τού ενός, άξιζε την ευλογία του Διδασκάλου, η αγνωμοσύνη που επέδειξαν οι εννέα, άξιζε την απογοητευσή Του.

Αδελφοί και αδελφές μου, θυμόμαστε να προσφέρουμε ευχαριστίες για τις ευλογίες που λαμβάνουμε; Οι ειλικρινείς ευχαριστίες, όχι μόνον μας βοηθούν

να αναγνωρίσουμε τις ευλογίες μας, αλλά ξεκλειδώνουν τις πύλες των ουρανών και μας βοηθούν να αισθανθούμε την αγάπη του Θεού.

Ο αγαπημένος φίλος μου, Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι, είπε: «Όταν προχωρείτε με ευγνωμοσύνη, δεν πορεύεστε με αλαζονεία, έγνοια και εγωισμό. Προχωρείτε με πνεύμα ευχαριστίας, το οποίο αρμόζει σε εσάς και θα ευλογήσει τη ζωή σας».³

Στο βιβλίο του Ματθαίου στη Βίβλο, έχουμε άλλη μία αφήγηση για ευγνωμοσύνη, τη φορά αυτή ως έκφραση από τον Σωτήρα. Καθώς Εκείνος ταξίδευε στην ερημιά επί τρεις ημέρες, περισσότεροι από 4.000 άνθρωποι ακολούθουσαν και ταξίδευαν μαζί Του. Τους συμπόνεσε, διότι δεν είχαν φάει εκείνες τις τρεις ημέρες. Όμως οι μαθητές του, ρώτησαν: «Από πού να βρεθούν σε μας τόσα ψωμιά μέσα στην ερημιά, ώστε να χορτάσουμε ένα τόσο μεγάλο πλήθος;» Όπως πολλοί από εμάς, οι μαθητές είδαν μόνο εκείνο που έλειπε.

«Και ο Ιησούς λέει σ' αυτούς: Πόσα ψωμιά έχετε; Κι εκείνοι [οι μαθητές] είπαν: Επτά, και λίγα ψαράκια.

»Και [ο Ιησούς] πρόσταξε τα πλήθη να καθίσουν καταγής.

»Και παίρνοντας τα επτά ψωμιά και τα ψάρια, αφού ευχαρίστησε, τα έκοψε, και τα έδωσε στους μαθητές του, και οι μαθητές στο πλήθος».

Σημειώστε ότι ο Σωτήρας ευχαρίστησε για όσα είχαν—και ακολούθησε το θαύμα: «Και έφαγαν όλοι και χόρτασαν· και σήκωσαν το περίσσειμα από τα κομμάτια, επτά ψαροκόφινια γεμάτα».⁴

Όλοι βιώσαμε εποχές όπου επικεντρώσαμε σε αυτό που λείπει και όχι στις ευλογίες μας. Ο Έλληνας φιλόσοφος Επίκτητος είπε: «Σοφός είναι εκείνος που δεν θλιβεται για όσα δεν έχει, αλλά χαίρεται με όσα έχει».⁵

Η ευγνωμοσύνη είναι μια ουράνια αρχή. Ο Κύριος διακήρυξε μέσω μιας αποκάλυψης που δόθηκε στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ:

«Να ευχαριστείς τον Κύριο το Θεό σου στα πάντα. ...

»Και σε τίποτε δεν πρέπει ο

άνθρωπος να προσβάλλει τον Θεό, δηλαδή εναντίον κανενός δεν εξάπτεται η οργή του, παρά μόνον εναντίον εκείνων που δεν ομολογούν το χέρι του στα πάντα».⁶

Στο Βιβλίο του Μόρμον μας λένε «να ζείτε δίνοντας ευχαριστίες καθημερινά, για τα πολλά ελέη και τις πολλές ευλογίες που σας απονέμει [ο Θεός]».⁷

Ασχέτως των περιστάσεών μας, ο καθένας μας έχει πολλά για τα οποία είναι ευγνώμων, αν σταθούμε για λίγο και αναλογιστούμε τις ευλογίες μας.

Είναι μια υπέροχη εποχή να είμαστε στη γη. Μολονότι υπάρχουν πολλά εσφαλμένα πράγματα στον κόσμο σήμερα, υπάρχουν και πολλά σωστά και καλά. Υπάρχουν γάμοι που ευημερούν, γονείς που αγαπούν τα παιδιά τους και θυσιάζονται γι' αυτά, φίλοι που νοιάζονται για εμάς και μας βοηθούν, δάσκαλοι που διδάσκουν. Η ζωή μας ευλογείται με αμέτρητους τρόπους.

Μπορούμε να ανυψώσουμε τον εαυτό μας και τους άλλους, όταν αρνούμαστε να παραμένουμε στο βασίλειο της αρνητικής σκέψης και καλλιεργούμε στην καρδιά μας μια στάση ευγνωμοσύνης. Αν η αγνωμοσύνη απαριθμείτο ανάμεσα στα σοβαρά αμαρτήματα, τότε η ευγνωμοσύνη παίρνει θέση ανάμεσα στις ευγενέστερες των αρετών. Κάποιος είπε ότι «η ευγνωμοσύνη δεν είναι μόνο η μεγαλύτερη από τις αρετές, αλλά μητέρα πασών άλλων».⁸

Πώς μπορούμε να καλλιεργήσουμε στην καρδιά μας μια στάση ευγνωμοσύνης; Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ, έκτος Πρόεδρος της Εκκλησίας, έδωσε μια απάντηση. Είπε: «Ο ευγνώμων άνθρωπος βλέπει τόσα στον κόσμο για τα οποία να ευχαριστεί και για αυτόν, το καλό είναι ισχυρότερο από το κακό. Η αγάπη υπερισχύει της ζήλιας και το φως διώχνει από τη ζωή του το σκοτάδι». Συνέχισε: «Η υπερηφάνεια καταστρέφει την ευγνωμοσύνη μας και θέτει τον εγωισμό στη θέση της. Πόσο

ευχέστεροι είμαστε στην παρουσία μιας ευγνώμονος και στοργικής ψυχής και πόσο προσεκτικά θα πρέπει να την καλλιεργούμε, μέσω μιας ζωής με προσεχή, μιας ευγνώμονος στάσης απέναντι στον Θεό και τον άνθρωπο!»⁹

Ο Πρόεδρος Σμιθ μάς λέει ότι μια ζωή με προσεχή είναι το κλειδί για να μας διακρίνει η ευγνωμοσύνη.

Τα υλικά αποκτήματα μάς κάνουν ευτυχισμένους και ευγνώμονες; Στιγμιαία, ίσως. Ωστόσο, εκείνα που προσφέρουν βαθιά και διαρκή ευτυχία και ευγνωμοσύνη, είναι τα πράγματα που δεν μπορούν να αγοράσουν τα χρήματα: η οικογένειά μας, το ευαγγέλιο, οι καλοί φίλοι, η υγεία μας, οι ικανότητές μας, η αγάπη που λαμβάνουμε από τους γύρω μας. Δυστυχώς, είναι μερικά από τα πράγματα που επιτρέπουμε να θεωρούμε ως δεδομένα.

Ο Άγγλος συγγραφέας Άλντους Χάκξλεϊ έγραψε: «Οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν μια σχεδόν απεριόριστη ικανότητα να θεωρούν τα πράγματα ως δεδομένα».¹⁰

Συχνά θεωρούμε ως δεδομένους αυτούς ακριβώς τους ανθρώπους που αξίζουν την ευγνωμοσύνη μας. Ας μην είναι πολύ αργά όταν θα εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας. Μιλώντας για την απώλεια αγαπημένων ανθρώπων, μια γυναίκα εκδήλωσε τη λύπη της με αυτόν τον τρόπο: «Θυμάμαι εκείνες τις χαρούμενες ημέρες και συχνά εύχομαι να μπορούσα να πω στο αφτί των νεκρών για την ευγνωμοσύνη που τους άξιζε, όταν ζούσαν και που τόσο σπάνια λάμβαναν».¹¹

Η απώλεια αγαπημένων ατόμων, μας κάνει σχεδόν πάντοτε να μετανιώνουμε για διάφορα μέσα μας. Ας ελαχιστοποιήσουμε αυτά τα συναισθήματα όσο είναι ανθρωπίνως δυνατόν, εκφράζοντας συχνά την αγάπη και την ευγνωμοσύνη μας γι' αυτούς. Δεν ξέρουμε πότε θα είναι πολύ αργά για αυτό.

Μια ευγνώμων καρδιά, εκφράζει ευγνωμοσύνη στον Επουράνιο

Πατέρα μας για τις ευλογίες του και σε εκείνους γύρω μας για όλα όσα φέρνουν στη ζωή μας. Αυτό απαιτεί ενσυνείδητη προσπάθεια—τουλάχιστον μέχρι να μάθουμε πραγματικά και να καλλιεργήσουμε μια στάση ευγνωμοσύνης. Συχνά αισθανόμαστε ευγνωμοσύνη και έχουμε πρόθεση να εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας, όμως ξεχνάμε να το πράξουμε ή απλώς δεν το πραγματοποιούμε. Κάποιος είπε ότι να αισθανόμαστε ευγνωμοσύνη και να μην την εκφράζουμε, είναι σαν να τυλίγουμε ένα δώρο και να μην το δίνουμε.¹²

Όταν αντιμετωπίζουμε δυσκολίες και προβλήματα στη ζωή μας, είναι συχνά δύσκολο να επικεντρωθούμε στις ευλογίες μας. Ωστόσο, αν εμβαθύνουμε αρκετά και ερευνήσουμε αρκετά, θα μπορούμε να αισθανθούμε και να αναγνωρίσουμε πόσα πολλά μας έχουν δοθεί.

Θα σας μιλήσω για μία οικογένεια που μπόρεσε να βρει ευλογίες μέσα σε σοβαρά προβλήματα. Αυτή την αφήγηση την διάβασα πριν πολλά χρόνια και την κράτησα λόγω του μηνύματος που μεταφέρει. Γράφτηκε από τον Γκόρντον Γκριν και δημοσιεύθηκε σε ένα αμερικανικό περιοδικό πριν πενήντα χρόνια και περισσότερο.

Ο Γκόρντον μάς λέει πώς μεγάλωσε σε μία φάρμα στον Καναδά, όπου ο ίδιος και τα αδέρφια του έπρεπε να γυρίσουν βιαστικά σπίτι από το σχολείο, ενώ τα άλλα παιδιά έπαιζαν μπάλα και πήγαιναν για κολύμπι. Ωστόσο, ο πατέρας τους είχε την ικανότητα να τους βοηθήσει να καταλάβουν ότι το έργο τους άξιζε κάτι. Αυτό ήταν αληθινό κυρίως μετά τη συγκομιδή, όπου η οικογένεια γιόρταζε την Ημέρα των Ευχαριστιών, διότι εκείνη την ημέρα ο πατέρας τους, τους έκανε ένα μεγάλο δώρο. Έκανε μια απογραφή των υπαρχόντων τους.

Το πρωί της Ημέρας των Ευχαριστιών, τους πήγε στο κελάρι με τα βαρέλια τα μήλα, τα κουτιά τα παντζάρια, τα συσκευασμένα

καρότα και τα βουνά τα σακιά με τις πατάτες, τα μπιζέλια, το καλαμπόκι, τα αμπελοφάσουλα, την πηχτή, τις φράουλες και άλλα διατηρημένα λαχανικά και φρούτα που γέμιζαν τα ράφια τους. Έβαλε τα παιδιά να τα μετρήσουν όλα προσεκτικά. Κατόπιν, πήγαν στον αχυρώνα και υπολόγισαν πόσους τόνους σανό είχαν και τι ποσότητα δημητριακών στη σιταποθήκη. Μέτρησαν τις αγελάδες, τα χοιρινά, τα κοτόπουλα, τις γαλοπούλες και τις χήνες. Ο πατέρας τους είπε ότι ήθελε να δει πού βρίσκονταν, όμως ήξεραν ότι ήθελε να συνειδητοποιήσουν εκείνη τη γιορτινή ημέρα, πόσο πλούσια τους είχε ευλογήσει ο Θεός και είχε ανταμείψει τις ώρες εργασίας τους. Τελικά, όταν κάθισαν στο γιορτινό τραπέζι που είχε ετοιμάσει η μητέρα τους, ένιωσαν τις ευλογίες.

Όμως, ο Γκόρντον τόνισε ότι η Ημέρα των Ευχαριστιών που θυμόταν με μεγαλύτερη ευγνωμοσύνη, ήταν η χρονιά που φαινόταν ότι δεν είχαν τίποτα για να είναι ευγνώμονες.

Η χρονιά ξεκίνησε καλά: είχαν υπόλοιπο σανό, αρκετούς σπόρους, τέσσερις γέννες χοιρινών και ο πατέρας τους λίγα χρήματα στην άκρη, ώστε κάποια ημέρα να μπορέσει να αγοράσει μια μηχανή μεταφοράς σανού—ένα υπέροχο μηχανήμα, που οι περισσότεροι αγροκτηματίες απλώς ονειρεύονταν να αποκτήσουν. Ήταν, επίσης, η χρονιά που ήρθε το ηλεκτρικό ρεύμα στην πόλη τους—αν και όχι σε εκείνους, διότι δεν είχαν την οικονομική δυνατότητα.

Ένα βράδυ, όταν η μητέρα του Γκόρντον είχε βάλει μια μεγάλη μπουγάδα, ο πατέρας του μπήκε μέσα, πήρε τη θέση της και ζήτησε από τη σύζυγό του να ξεκουραστεί και να πλέξει. Της είπε: «Περνάς περισσότερο χρόνο πλένοντας παρά κοιμάσαι. Να το αφήσουμε και να φέρουμε ηλεκτρικό στο σπίτι.» Αν και χάρηκε με την προοπτική αυτή, κύλησαν ένα-δύο δάκρυα

από τα μάτια της καθώς σκέφτηκε το μηχανήμα για το σανό που δεν μπορούσαν να αγοράσουν.

Έτσι, το ηλεκτρικό ήρθε σπίτι τους εκείνο το χρόνο. Μολονότι δεν ήταν τίποτα το ξεχωριστό, απέκτησαν ένα πλυντήριο ρούχων που δούλευε όλη μέρα μόνο του και λαμπερούς λαμπτήρες που κρέμονταν στο κάθε ταβάνι. Δεν υπήρχαν πια λάμπες να γεμίσουμε με πετρέλαιο ούτε φιτίλια να κόψουμε ούτε καπνισμένες καμινάδες να καθαρίσουμε. Οι λάμπες μήκαν ήσυχα στη σοφίτα.

Ο ερχομός του ηλεκτρικού ρεύματος στη φάρμα τους ήταν σχεδόν το τελευταίο καλό πράγμα που τους έτυχε εκείνο το χρόνο. Μόλις άρχισε να φυτρώνει η σοδειά τους, άρχισαν οι βροχές. Όταν τελικά υποχώρησαν τα νερά, δεν είχε μείνει ούτε ένα φυτό όρθιο. Ξαναφύτεψαν, όμως κι άλλες βροχές χτύπησαν τη σοδειά. Οι πατάτες τους σάπισαν στη λάσπη. Ποίλησαν δύο αγελάδες και όλα τα χοιρινά και άλλα ζωντανά που σκόπευαν να κρατήσουν, παίρνοντας πολύ χαμηλές τιμές, γιατί όλοι έκαναν το ίδιο πράγμα. Το μόνο που μάζεψαν εκείνη τη χρονιά ήταν κάτι γογγύλια σε ένα μικρό κομμάτι γης, που είχαν επιζήσει στις καταιγίδες.

Μετά ήρθε πάλι η Ημέρα των Ευχαριστιών. Η μητέρα τους, είπε: «Ίσως να το ξεχάσουμε τούτη τη χρονιά. Δεν μας έμεινε ούτε μια χήνα».

Όμως, το πρωί της Ημέρας των Ευχαριστιών ο πατέρας του Γκόρντον εμφανίστηκε με έναν λαγό και είπε στη γυναίκα του να τον μαγειρέψει. Κατηφής, άρχισε να τον ετοιμάζει, παρατηρώντας ότι ήθελε πολλή ώρα βράσιμο για να ετοιμαστεί αυτός ο σκληρός γέρικος λαγός. Όταν, τελικά, ήρθε στο τραπέζι με μερικά γογγύλια που είχαν γλιτώσει, τα παιδιά αρνήθηκαν να φάνε. Η μητέρα του Γκόρντον έκλαιγε και τότε ο πατέρας του έκανε κάτι παράξενο. Ανέβηκε στη σοφίτα, πήρε μια λάμπα πετρελαίου, την έφερε στο τραπέζι και την άναψε. Είπε στα

παιδιά να σβήσουν τα ηλεκτρικά φώτα. Όταν έμειναν ξανά μόνο με τη λάμπα, δεν το πίστευαν ότι ήταν τόσο σκοτεινά πριν. Αναρωτήθηκαν πώς μπορούσαν και έβλεπαν χωρίς τα λαμπερά φώτα με τον ηλεκτρισμό.

Ευλογήθηκε το φαγητό και όλοι έφαγαν. Όταν τελείωσε το δείπνο, κάθισαν όλοι σιωπηλοί. Ο Γκόρντον έγραψε:

«Στο ταπεινό αμυδρό φως της παλιάς λάμπας είδαμε ξανά καθαρά. ...

Ήταν ένα θαυμάσιο γεύμα. Ο λαγός είχε γεύση γαλοπούλας και τα γογγύλια ήταν τα γλυκύτερα που θυμόμασταν ποτέ. ...

«... Το σπιτικό μας ... , με όλες τις ελλείψεις του, ήταν τόσο πλούσιο για εμάς».¹³

Αδελφοί και αδελφές μου, η έκφραση της ευγνωμοσύνης είναι ευγενική και τιμητική. Να ενεργούμε με ευγνωμοσύνη είναι γενναιοδωρο και ευγενές. Όμως να ζούμε πάντα με ευγνωμοσύνη στην καρδιά μας είναι σαν να αγγίζουμε τους ουρανοίς.

Κλείνοντας σήμερα το πρωί, η προσευχή μου είναι ώστε εκτός από όλα τα άλλα για τα οποία είμαστε ευγνώμονες, να μπορούμε πάντα να αντανakλούμε την ευγνωμοσύνη μας για τον Κύριο και Σωτήρα μας, Ιησού Χριστό. Το ένδοξο ευαγγέλιό Του παρέχει απαντήσεις στα μεγαλύτερα ερωτήματα της ζωής: Από που ήρθαμε; Γιατί είμαστε εδώ;

Πού θα πάει το πνεύμα μας όταν πεθάνουμε; Αυτό το ευαγγέλιο φέρνει σε εκείνους που ζουν στο σκοτάδι, το φως της θείας αλήθειας.

Εκείνος μας δίδαξε πώς να προσευχόμαστε. Μας δίδαξε πώς να ζούμε. Μας δίδαξε πώς να πεθαίνουμε. Η ζωή Του είναι ένα κληροδότημα αγάπης. Τον άρρωστο θεράπευσε. Τον καταπιεζόμενο σήκωσε. Τον αμαρτωλό έσωσε.

Τελικά, στάθηκε μόνος. Μερικοί Απόστολοι αμφέβαλλαν. Ένας Τον πρόδωσε. Οι Ρωμαίοι στρατιώτες λόγχισαν το πλευρό Του. Ο οργισμένος όχλος πήρε τη ζωή Του. Ακόμα ηχούν από το λόφο του Γολγοθά τα συμπονετικά λόγια Του: «Πατέρα, συγχώρεσέ τους-επειδή δεν ξέρουν τι κάνουν».¹⁴

Ποιος ήταν αυτός «ο Άνθρωπος των θλίψεων... εξοικειωμένος με τη λύπη»;¹⁵ «Ποιος είναι αυτός ο Βασιλιάς της δόξας»;¹⁶ αυτός ο Κύριος κυρίων; Είναι ο Διδάσκαλός μας. Είναι ο Σωτήρας μας. Είναι ο Υιός του Θεού. Είναι ο πρωτουργός της σωτηρίας μας. Γνέφει: «Ελάτε πίσω μου».¹⁷ Διδάσκει: «Πήγαινε, και κάνε κι εσύ παρόμοια».¹⁸ Παρακαλεί: «Φυλάξτε τις εντολές μου».¹⁹

Ας Τον ακολουθήσουμε. Ας μιμηθούμε το παράδειγμά Του.

Ας υπακούμε στα λόγια Του. Κάνοντάς το αυτό, δίνουμε σε Εκείνον το ουράνιο δώρο της ευγνωμοσύνης.

Η ειλικρινής, από καρδιάς προσευχή μου είναι να μπορέσουμε στην ατομική ζωή μας να αντανakλούμε αυτή τη θαυμάσια αρετή της ευγνωμοσύνης. Είθε να διαποτίσει τις ψυχές μας, τώρα και παντοτινά. Στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, του Σωτήρα μας, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. John Thompson, "Birthday Party," *Teaching Little Fingers to Play* (1936), 8.
2. Κατά Λουκάν 17:11-19.
3. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 250.
4. Βλέπε Κατά Ματθαίον 15:32-38. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.
5. *The Discourses of Epictetus, με το εγχειρίδιο και αποσπάσματα*, μετάφραση George Long (1888), 429.
6. Διδαχή και Διαθήκες 59:7, 21.
7. Άλμα 34:38.
8. Cicero, στο *A New Dictionary of Quotations on Historical Principles*, σελ. H. L. Mencken (1942), 491.
9. Τζόζεφ Φ. Σμιθ, *Gospel Doctrine*, 5η έκδ. (1939), 263.
10. Aldous Huxley, *Themes and Variations* (1954), 66.
11. William H. Davies, *The Autobiography of a Super-Tramp* (1908), 4.
12. William Arthur Ward, στο Allen Klein, σελ. *Change Your Life!* (2010), 15.
13. Προσαρμοσμένο υπό H. Gordon Green, "The Thanksgiving I Don't Forget," *Reader's Digest*, Νοέμβρ. 1956, 69-71.
14. Κατά Λουκάν 23:34.
15. Ησαΐας 53:3.
16. Ψαλμοί 24:8.
17. Κατά Ματθαίον 4:19.
18. Κατά Λουκάν 10:37.
19. Κατά Ιωάννην 14:15.

Διδασκαλίες του καιρού μας

Τα μαθήματα της Μελχισεδικής Ιεροσύνης και της Ανακουφιστικής Εταιρείας την τέταρτη Κυριακή είναι αφιερωμένα στο «Διδασκαλίες του καιρού μας». Κάθε μάθημα μπορεί να προετοιμαστεί από μία ή περισσότερες ομιλίες που δόθηκαν στην πιο πρόσφατη γενική συνέλευση. Οι πρόεδροι πασσάλου και περιφέρειας μπορούν να επιλέξουν ποιες ομιλίες θα χρησιμοποιηθούν ή μπορούν να αναθέσουν αυτή την ευθύνη σε επισκόπους και προέδρους κλάδου. Οι ηγέτες θα πρέπει να τονίσουν την αξία της μελέτης των ιδίων ομιλιών κατά τις ίδιες Κυριακές από τους αδελφούς της Μελχισεδικής Ιεροσύνης και τις αδελφές της Ανακουφιστικής Εταιρείας.

Εκείνοι οι οποίοι παρακολουθούν τα μαθήματα της τέταρτης Κυριακής, παροτρύνονται να μελετούν και να φέρνουν στην τάξη το τελευταίο τεύχος του περιοδικού της γενικής συνέλευσης.

Προτεινόμενα για την προετοιμασία ενός μαθήματος από ομιλίες

Προσευχηθείτε ώστε το Άγιο Πνεύμα να είναι μαζί σας καθώς μελετάτε και διδάσκετε την

ομιλία (τις ομιλίες). Ίσως μπείτε σε πειρασμό να προετοιμάσετε το μάθημα χρησιμοποιώντας άλλο υλικό, όμως οι ομιλίες της συνέλευσης είναι η εγκεκριμένη σειρά μαθημάτων. Η ανάθεσή σας είναι να βοηθήσετε τους άλλους να μάθουν και να ζουν το ευαγγέλιο, όπως διδάχθηκε στην πιο πρόσφατη γενική συνέλευση της Εκκλησίας.

Διαβάστε ξανά την ομιλία (ομιλίες), αναζητώντας αρχές και διδαχές που καλύπτουν τις ανάγκες των μελών της τάξης. Επίσης, αναζητήστε ιστορίες, αναφορές των γραφών και δηλώσεις από την ομιλία (ομιλίες), που θα σας βοηθήσουν να διδάξετε αυτές τις αλήθειες.

Κάνετε ένα σχεδιάγραμμα για το πώς να διδάξετε τις αρχές και τις διδαχές. Το σχεδιάγραμμά σας θα πρέπει να περιλαμβάνει ερωτήσεις που βοηθούν τα μέλη της τάξης:

- Να αναζητήσουν αρχές και διδαχές στις ομιλίες (ομιλία).
- Να σκεφθούν τη σημασία τους.
- Να μιλήσουν για την κατανόηση του θέματος, για ιδέες, εμπειρίες και μαρτυρίες.
- Να εφαρμόσουν αυτές τις αρχές και τις διδαχές στη ζωή τους.

ΜΗΝΕΣ	ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
Νοέμβριος 2010– Απρίλιος 2011	Ομιλίες που δημοσιεύθηκαν στο τεύχος Νοεμβρίου 2010 της <i>Λιαχόνα</i> *
Μάιος 2011– Οκτώβριος 2011	Ομιλίες που δημοσιεύθηκαν στο τεύχος Μαΐου 2011 της <i>Λιαχόνα</i> *

* Οι ομιλίες αυτές είναι διαθέσιμες (σε πολλές γλώσσες) στο conference.lds.org.

Από τον Πρόεδρο Νίτερ Ούχτινορφ
Δεύτερο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία

Σχετικά με όσα έχουν τη μεγαλύτερη σημασία

*Αν η ζωή, ο φρενήρης ρυθμός της και το πολύ στρες σάς
δυσκολεύουν να αισθάνεστε χαρά, τότε ίσως είναι μια καλή
ευκαιρία να επικεντρωθείτε ξανά σε αυτά που έχουν τη*

Είναι αξιοσημείωτο πόσα πολλά μπορούμε να μάθουμε για τη ζωή, μελετώντας τη φύση. Για παράδειγμα, οι επιστήμονες μπορούν να κοιτάξουν τους δακτύλιους των δέντρων και να κάνουν έγκυρες υποθέσεις σχετικά με το κλίμα και τις συνθήκες ανάπτυξης, εκατοντάδες, ακόμα και χιλιάδες χρόνια πριν. Ένα από τα πράγματα που μαθαίνουμε μελετώντας την ανάπτυξη των δέντρων είναι ότι κατά τις διάφορες εποχές, όταν οι συνθήκες είναι ιδανικές, τα δέντρα μεγαλώνουν με φυσιολογικούς ρυθμούς. Παρ' όλα αυτά, κατά τις διάφορες εποχές όπου οι συνθήκες ανάπτυξης δεν είναι ιδανικές, τα δέντρα επιβραδύνουν την ανάπτυξή τους και αφιερώνουν την ενεργητικότητά τους στα βασικά στοιχεία, τα απαραίτητα για την επιβίωση.

Στο σημείο αυτό, ίσως σκεφθείτε: «Πολύ ωραία και καλά όλα αυτά, όμως τι σχέση έχει με την πτήση του αεροπλάνου;» Να σας εξηγήσω.

Βρεθήκατε ποτέ σε ένα αεροπλάνο και νιώσατε τις αναταράξεις; Η συχνότερη αιτία των αναταράξεων είναι μία ξαφνική αλλαγή σε ένα κύμα αέρος, που κάνει το αεροσκάφος να αλλάζει σε ύψος ή βάθος, να κλυδωνίζεται αριστερά-δεξιά και να παίρνει κλίση στροφής. Μολονότι τα αεροπλάνα είναι κατασκευασμένα να αντέχουν πολύ μεγαλύτερες αναταράξεις από οτιδήποτε μπορεί να συναντήσετε σε μια κανονική πτήση, μπορεί να είναι αποκαρδιωτικό για τους επιβάτες.

Τι νομίζετε ότι κάνουν οι πιλότοι όταν συναντούν αναταράξεις; Ένας φοιτητής πιλότος, ίσως σκεφθεί ότι η αύξηση της ταχύτητας είναι μια καλή στρατηγική, διότι έτσι θα περάσουν γρηγορότερα από τις αναταράξεις. Αλλά ίσως αυτό είναι λανθασμένο. Οι επαγγελματίες πιλότοι καταλαβαίνουν ότι υπάρχει μια ιδανική ταχύτητα διείσδυσης ανάμεσα στις αναταράξεις, η οποία θα ελαχιστοποιήσει τα αρνητικά

αποτελέσματα των αναταράξεων. Και τις περισσότερες φορές αυτό σημαίνει να μειώσετε ταχύτητα. Η ίδια αρχή ισχύει, επίσης, για τα σαμαράκια στο δρόμο.

Γι' αυτό, είναι καλή συμβουλή να επιβραδύνετε λίγο, να σταθεροποιήσετε την πορεία σας και να επικεντρώσετε στα απαραίτητα όταν βιώνετε αντίξοες συνθήκες.

Ο ρυθμός της σύγχρονης ζωής

Είναι ένα απλό αλλά αποφασιστικής σημασίας μάθημα να μάθετε. Ίσως φαίνεται λογικό όταν αναφερόμαστε στα δέντρα ή στις αναταράξεις, όμως είναι εκπληκτικό πόσο εύκολο είναι να αγνοήσουμε αυτό το μάθημα όταν αφορά στην εφαρμογή αυτών των αρχών στην καθημερινή ζωή μας. Όταν ανεβαίνουν τα επίπεδα του στρες, όταν εμφανίζεται η θλίψη, όταν χτυπά η τραγωδία, πολύ συχνά προσπαθούμε να διατηρήσουμε τον ίδιο φρενήρη ρυθμό ή ακόμα και να επιταχύνουμε, νομίζοντας ότι όσο βιάσουμε το ρυθμό μας, τόσο καλύτερα θα βγούμε από το πρόβλημα.

Ένα από τα χαρακτηριστικά της σύγχρονης ζωής φαίνεται να είναι ότι κινούμαστε με όλο και περισσότερο αυξανόμενη ταχύτητα, ασχέτως των αναταράξεων ή των εμποδίων.

Ας είμαστε ειλικρινείς, είναι μάλλον εύκολο να είμαστε απασχολημένοι. Όλοι μας μπορούμε να σκεφθούμε έναν κατάλογο από δουλειές που θα υπερφορτώσουν το πρόγραμμά μας. Κάποιοι μπορεί ακόμα να σκεφθούν ότι

η προσωπική αξία τους εξαρτάται από το μήκος του καταλόγου με τα πράγματα που έχουν να κάνουν. Υπερφορτώνουν τον ελεύθερο χρόνο τους με καταλόγους από συναντήσεις και ασημαντα πράγματα—ακόμα και σε εποχές στρες και κόπωσης. Επειδή περιπλέκουν τη ζωή τους άσκοπα, συχνά αισθάνονται όλο και μεγαλύτερη απογοήτευση, μειωμένη χαρά και λιγοστό νόημα στη ζωή τους.

Λέγεται ότι κάθε προτέρημα, όταν το φθάνουμε στα άκρα, μπορεί να γίνει ελάττωμα. Σίγουρα αυτό γίνεται και όταν υπερφορτώνουμε το πρόγραμμα της ημέρας μας. Έρχεται κάποια στιγμή όπου οι χιλιομετρικές αποστάσεις μπορούν να γίνουν μυλόπετρες, άλμπατρος γύρω από το λαιμό μας.

Ποια είναι η λύση;

Οι συνετοί καταλαβαίνουν και εφαρμόζουν τα μαθήματα των δακτυλίων των δέντρων και των αναταράξεων. Ανθίστανται στον πειρασμό να πιαστούν στους φρενήρεις ρυθμούς της καθημερινής ζωής. Ακολουθούν τη συμβουλή: «Υπάρχουν περισσότερα στη ζωή από το να αυξάνουμε την ταχύτητά της». ¹ Με δύο λόγια, επικεντρώνονται σε πράγματα που έχουν μεγαλύτερη σπουδαιότητα.

Ο Πρεσβύτερος Ντάλιν Όουκς, σε μία πρόσφατη γενική συνέλευση, διδάξε: «Πρέπει να αποφύγουμε ορισμένα καλά πράγματα, ώστε να διαλέξουμε άλλα που είναι καλύτερα ή κάλλιστα, διότι αναπτύσσουν πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό και ενδυναμώνουν τις οικογένειές μας». ²

Η αναζήτηση για τα κάλλιστα, οδηγεί αναπόφευκτα στις θεμελιώδεις αρχές του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού—τις απλές και όμορφες αλήθειες, τις αποκεκαλυμμένες σε εμάς από ένα στοργικό, αιώνιο και παντογνώστη Πατέρα στους Ουρανούς. Αυτές οι ουσιαστικές διδαχές και αρχές, μολονότι αρκετά απλές για ένα

παιδί να καταλάβει, παρέχουν τις απαντήσεις στα πολυπλοκότερα ερωτήματα της ζωής.

Υπάρχει μια ομορφιά και καθαρότητα που προέρχεται από την απλότητα, την οποία μερικές φορές δεν εκτιμούμε, στη δίψα μας για περίπλοκες λύσεις.

Για παράδειγμα, λίγο αφότου οι αστροναύτες και οι κοσμοναύτες ήταν σε τροχιά γύρω από τη γη, συνειδητοποίησαν ότι τα στυλό δεν έγραφαν στο διάστημα. Και έτσι, μερικοί πολύ έξυπνοι άνθρωποι κάθισαν να λύσουν το πρόβλημα. Χρειάστηκαν χιλιάδες ώρες και εκατομμύρια δολάρια, όμως στο τέλος, ανακάλυψαν ένα στυλό που μπορούσε να γράψει παντού, με οποιαδήποτε θερμοκρασία και σχεδόν σε κάθε επιφάνεια. Όμως τι έκαναν οι αστροναύτες και οι κοσμοναύτες μέχρι να λυθεί το πρόβλημα; Απλώς χρησιμοποιούσαν μολύβι.

Αναφέρεται ότι ο Λεονάρντο ντα Βίντσι είπε ότι «η απλότητα είναι η υπέρτατη πολυπλοκότητα». ³ Όταν βλέπουμε τις θεμελιώδεις αρχές του σχεδίου ευδαιμονίας, του σχεδίου σωτηρίας, μπορούμε να αναγνωρίσουμε και να εκτιμήσουμε στην καθαρότητα και απλότητά του, την καλλιέργεια και την ωραιότητα της σοφίας του Επουράνιου Πατέρα. Κατόπιν, πράττοντας όπως Εκείνος προστάζει, έχουμε την αρχή της δικής μας σοφίας.

Η δύναμη των βασικών πραγμάτων

Λέγεται ότι ο μυθικός προπονητής του ποδοσφαίρου Βινς Λομπάρντι, εκτελούσε ένα τελετουργικό την πρώτη ημέρα της προπόνησης. Σήκωνε ψηλά μια μπάλα, την έδειχνε στους αθλητές που έπαιζαν το άθλημα επί πολλά χρόνια και έλεγε: «Κύριοι... αυτή είναι μια μπάλα». Μιλούσε για το μέγεθος και το σχήμα της, πώς μπορεί κανείς να την κλοτσήσει, να την φέρει ή να κάνει πάσα. Έβγαζε την ομάδα στο άδειο γήπεδο και έλεγε: «Αυτό

είναι ένα γήπεδο ποδοσφαίρου». Περπατούσαν μαζί στο γήπεδο, τους περιέγραφε τις διαστάσεις, το σχήμα, τους κανόνες και πώς παίζεται το παιχνίδι. ⁴

Ο προπονητής αυτός ήξερε ότι ακόμα κι αυτοί οι έμπειροι παίκτες, και ολόκληρη η ομάδα, μπορούσαν να γίνουν σπουδαίοι, αριστεύοντας στα θεμελιώδη. Θα μπορούσαν να δαπανήσουν το χρόνο τους προπονούμενοι σε περίπλοκες ασκήσεις δεξιοτεχνίας, όμως αν δεν τελειοποιούνταν στα θεμελιώδη του παιχνιδιού, ποτέ δεν θα γίνονταν πρωταθλητές.

Νομίζω ότι οι περισσότεροι από εμάς καταλαβαίνουν από διαίσθηση πόσο σημαντικά είναι τα θεμελιώδη. Μόνο που μερικές φορές μας αποσπούν τόσα πολλά πράγματα που δείχνουν ελκυστικότερα.

Το τυπωμένο υλικό, οι ευρέως φάσματος πηγές των μέσων (ενημέρωσης), τα ηλεκτρονικά εργαλεία και επινοήσεις—όλα χρήσιμα αν χρησιμοποιηθούν σωστά—μπορούν να αποβούν επιζήμιες παραπλανήσεις ή σκληροί θάλαμοι απομόνωσης

Παρ' όλα αυτά, ανάμεσα στο μεγάλο πλήθος φωνών και επιλογών, ο ταπεινός Άνδρας της Γαλιλαίας στέκει με ανοιχτά τα χέρια, περιμένοντας. Το μήνυμά Του είναι απλό: «Ελα, ακολούθα με». ⁵ Εκείνος δεν μιλά με ένα ισχυρό μεγάφωνο, αλλά με μια σιγαλή σαν αύρα φωνή. ⁶ Είναι τόσο εύκολο να χαθεί το βασικό μήνυμα του ευαγγελίου ανάμεσα στον κατακλυσμό της πληροφόρησης που μας προσβάλλει από κάθε μεριά.

Οι Αγίες Γραφές και ο ειπωμένος λόγος των ζώντων προφητών δίνουν έμφαση στις θεμελιώδεις αρχές και διδαχές του ευαγγελίου. Ο λόγος που επιστρέφουμε σ' αυτές τις θεμελιώδεις αρχές, στις καθαρές διδαχές, είναι διότι αποτελούν την πύλη προς τις αλήθειες με βαθύ νόημα. Αποτελούν την πόρτα σε εμπειρίες υπέρτατης σημαντικότητας, οι οποίες διαφορετικά θα ήταν πέρα από τις

δυνατότητές μας να κατανοήσουμε. Αυτές οι απλές, βασικές αρχές είναι το κλειδί για μια ζωή αρμονική με τον Θεό και τον άνθρωπο. Είναι τα κλειδιά για να ανοίξουμε τους καταρράκτες των ουρανών. Μας οδηγούν σε ειρήνη, χαρά και κατανόηση, τα οποία έχει υποσχεθεί ο Επουράνιος Πατέρας στα παιδιά Του που Τον ακούν και Τον υπακούν.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, θα ήταν καλό να μειώναμε λίγο ταχύτητα, να προχωρήσουμε στη βέλτιστη ταχύτητα για τις περιστάσεις μας, να επικεντρώσουμε στο σημαντικό, να ανυψώσουμε τα μάτια μας και αληθινά να δούμε τα πράγματα που έχουν τη μεγαλύτερη σημασία. Ας είμαστε προσεκτικοί ως προς τις θεμελιώδεις εντολές γενικής ισχύος που έχει δώσει ο Επουράνιος Πατέρας μας στα παιδιά Του, οι οποίες θα θέσουν τις βάσεις για μια πλούσια και καρποφόρο θνητή ζωή, με υποσχέσεις αιώνιας ευτυχίας. Μας διδάσκουν «όλα αυτά να γίνονται με σοφία και τάξη. Γιατί δεν απαιτείται να τρέχει κανείς γρηγορότερα από ό,τι έχει δύναμη. Όμως επίσης, είναι ανάγκη να είναι επιμελής ώστε με αυτόν τον τρόπο να μπορέσει να κερδίσει την αμοιβή του».⁷

Αδελφοί και αδελφές, κάνοντας με επιμέλεια αυτά τα πράγματα που έχουν τη μεγαλύτερη σημασία, θα οδηγηθούμε στον Σωτήρα του κόσμου. Γι' αυτό μιλάμε για τον Χριστό, χαιρόμαστε με τον Χριστό, κηρύττουμε για τον Χριστό, προφητεύουμε για τον Χριστό... ώστε να ξέρου[με] σε ποια πηγή να στραφού[με] για άφεση των αμαρτιών [μας].⁸ Στην πολυπλοκότητα, τη σύγχυση και τη σπουδή της σύγχρονης ζωής, αυτός είναι ο «δρόμο[ς] που υπερβολικά υπερέχει».⁹

Επομένως, ποια είναι τα βασικά πράγματα;

Καθώς στρεφόμαστε στον Επουράνιο Πατέρα μας και επιζητούμε τη σοφία Του σχετικά με όσα έχουν τη μεγαλύτερη σημασία,

μαθαίνουμε ξανά και ξανά τη σπουδαιότητα των τεσσάρων σχέσεων-κλειδί: με τον Θεό μας, με τις οικογένειές μας, με τους συνανθρώπους μας και με τον εαυτό μας. Καθώς αποτιμούμε τη ζωή μας με πρόθυμο νου, θα δούμε πού έχουμε παρεκκλίνει από το δρόμο που υπερέχει. Τα μάτια της κατανόησής μας θα ανοιχθούν και θα αναγνωρίσουμε ό,τι χρειάζεται να γίνει για να εξαγνιστεί η καρδιά μας και να επικεντρώσουμε εκ νέου τη ζωή μας.

Πρώτον, η σχέση μας με τον Θεό είναι εξαιρετικά ιερή και ζωτικής σημασίας. Είμαστε τα παιδιά-πνεύματα Εκείνου. Εκείνος είναι ο Πατέρας μας. Επιθυμεί την ευτυχία μας. Καθώς επιζητούμε Εκείνον, καθώς μαθαίνουμε για τον Υιό Του, Ιησού Χριστό, καθώς ανοίγουμε την καρδιά μας στην επίδραση του Αγίου Πνεύματος, η ζωή μας γίνεται σταθερότερη και ασφαλέστερη. Βιώνουμε μεγαλύτερη ειρήνη, χαρά και εκπλήρωση καθώς κάνουμε το καλύτερο ώστε να ζούμε σύμφωνα με το αιώνιο σχέδιο του Θεού και να τηρούμε τις εντολές Του.

Βελτιώνουμε τη σχέση μας με τον Επουράνιο Πατέρα μας μαθαίνοντας για Εκείνον, επικοινωνώντας με Εκείνον, μετανοώντας για τις αμαρτίες μας και ακολουθώντας ενεργά τον Ιησού Χριστό. Διότι «κανένας δεν έρχεται στον Πατέρα, παρά μόνον διαμέσου [του Χριστού]».¹⁰ Για να ενδυναμώσουμε τη σχέση μας με τον Θεό, χρειαζόμαστε κάποιον ουσιαστικό χρόνο μόνι με Εκείνον. Επικεντρώνοντας ήρεμα στην καθημερινή προσωπική προσευχή και μελέτη των γραφών, πάντοτε με στόχο να είμαστε άξιοι για ένα έγκυρο εγκριτικό ναού—ιδού μερικές συνετές επενδύσεις του χρόνου και των προσπαθειών μας για να έλθουμε πιο κοντά στον Επουράνιο Πατέρα μας. Ας προσέξουμε την πρόσκληση του ψαλμωδού: «Ησυχάστε, και γνωρίστε ότι εγώ είμαι ο Θεός».¹¹

Η δεύτερη σχέση-κλειδί είναι με την οικογένειά μας. Δεδομένου ότι «καμία άλλη επιτυχία δεν μπορεί να ανταμείψει για την αποτυχία»¹² εδώ, θα πρέπει να θέσουμε υψηλή προτεραιότητα για τις οικογένειές μας. Οικοδομούμε βαθιές και στοργικές οικογενειακές σχέσεις, κάνοντας απλά πράγματα μαζί, όπως το οικογενειακό δείπνο και η οικογενειακή βραδιά και διασκεδάζοντας απλώς. Στις οικογενειακές σχέσεις, η αγάπη πραγματικά μετρείται με το χρόνο που αφιερώνουμε στην οικογένειά μας. Το να βρίσκουμε χρόνο ο ένας για τον άλλο, είναι το κλειδί της αρμονίας στο σπίτι. Μιλάμε ο ένας με τον άλλο, όχι για τον άλλο. Μαθαίνουμε ο ένας από τον άλλο και εκτιμούμε τις διαφορές μας καθώς και τα κοινά που έχουμε. Εδραιώνουμε έναν ουράνιο δεσμό ο ένας με τον άλλο καθώς πλησιάζουμε μαζί τον Θεό μέσω της οικογενειακής προσευχής, της μελέτης του ευαγγελίου και της λατρείας της Κυριακής.

Η τρίτη σχέση-κλειδί που έχουμε είναι με τους συνανθρώπους μας. Οικοδομούμε αυτή τη σχέση με ένα άτομο τη φορά—όντες ευαισθητοποιημένοι στις ανάγκες των άλλων, υπηρετώντας τους και προσφέροντας από το χρόνο και τα ταλέντα μας. Είχα εντυπωσιαστεί από μία αδελφή που είχε επιβαρυνθεί από τις δυσκολίες της ηλικίας και της ασθένειας, αλλά που αποφάσισε ότι μολονότι δεν μπορούσε να κάνει πολλά, μπορούσε να ακούει. Έτσι, κάθε εβδομάδα, αναζητούσε ανθρώπους βασανισμένους ή αποθαρρυσμένους και περνούσε χρόνο μαζί τους, ακούγοντάς τους. Τι ευλογία ήταν για τη ζωή τόσων πολλών ανθρώπων.

Η τέταρτη σχέση-κλειδί είναι με τον εαυτό μας. Ίσως φαίνεται παράξενο να σκεφτόμαστε μια σχέση με τον εαυτό μας, όμως συμβαίνει. Μερικοί άνθρωποι δεν τα πάνε καλά με τον εαυτό τους. Επικρίνουν και μειώνουν τον εαυτό

τους διαρκώς, μέχρι που αρχίζουν να μισούν τον εαυτό τους. Θα ήθελα να προτείνω να μειώσετε τη σπουδή σας και να βρείτε λίγο επιπλέον χρόνο για να γνωρίσετε καλύτερα τον εαυτό σας. Περιπατήστε στη φύση, δείτε ένα ηλιοβασίλεμα, ευχαριστηθείτε τα δημιουργήματα του Θεού, συλλογιστείτε τις αλήθειες του αποκατεστημένου ευαγγελίου και βρείτε τι σημαίνουν προσωπικά για εσάς. Μάθετε να βλέπετε τον εαυτό σας όπως σας βλέπει ο Επουράνιος Πατέρας—ως την πολύτιμη κόρη ή γιο του, με ουράνια δυννητικότητα.

Αγαλλιάζοντας στο αγνό ευαγγέλιο

Αδελφοί και αδελφές, ως είμαστε συνετοί. Ας στραφούμε στα καθαρά νερά των διαθηκών του αποκατεστημένου ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Ας συμμετέχουμε με χαρά σε αυτά, στην απλότητα και την καθαρότητά τους. Οι ουρανοί είναι ξανά ανοιχτοί. Το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού είναι ξανά στη γη και οι απλές αλήθειες του αποτελούν

αστείρευτη πηγή χαράς!

Αδελφοί και αδελφές, πράγματι έχουμε σπουδαίο λόγο να αγαλλιάζουμε. Αν η ζωή και ο πυρετώδης ρυθμός της και το πολύ στρες, σας δυσκολεύουν να αγαλλιάζετε, τότε ίσως είναι μια καλή ευκαιρία να επικεντρωθείτε ξανά σε όσα έχουν μεγαλύτερη σημασία.

Η δύναμη δεν έρχεται από την πυρετώδη δραστηριότητα, αλλά όταν σταθεροποιούμαστε σε ένα γερό θεμέλιο αλήθειας και φωτός. Έρχεται όταν θέτουμε την προσοχή και τις προσπάθειές μας στα βασικά του αποκατεστημένου ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Έρχεται όταν προσέχουμε τα ουράνια πράγματα που έχουν μεγαλύτερη σημασία.

Ας απλουστεύσουμε λίγο τη ζωή μας. Ας κάνουμε τις απαραίτητες αλλαγές για να επικεντρώσουμε ξανά τη ζωή μας στην υπέρτατη ομορφιά του απλού, ταπεινού μονοπατιού της ιδιότητας του μαθητού—του μονοπατιού που

οδηγεί πάντοτε σε μια ζωή με νόημα, χαρά και ειρήνη. Για αυτό προσεύχομαι καθώς σας αφήνω την ευλογία μου, στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Mahatma Gandhi, στο Larry Chang, *Wisdom for the Soul* (2006), 356.
2. Ντόλιν Όουκς, «Καλό, καλύτερο, κάλλιστο», *Διαχόνα*, Νοέμβρ. 2007, 107.
3. Leonardo da Vinci, στο John Cook, συλλεχθ., *The Book of Positive Quotations*, 2η έκδ. (1993), 262.
4. Vince Lombardi, στο Donald T. Phillips, *Run to Win: Vince Lombardi για το Coaching and Leadership* (2001), 92.
5. Κατά Λουκάν 18:22.
6. Βλέπε Α΄ Βασιλέων 19:12.
7. Μωσία 4:27.
8. Νεφί Β΄ 25:26.
9. Προς Κορινθίους Α΄ 12:31, Εθέρ 12:11.
10. Κατά Ιωάννην 14:6.
11. Ψαλμοί 46:10.
12. J. E. McCulloch, *Home: The Savior of Civilization* (1924), 42. Βλέπε, επίσης, στο Conference Report, Απρ. 1935, 116.

© 2010 υπό Intellectual Reserve, Inc.
Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα. Printed in Germany. Έγκριση αγγλικού κειμένου: 6/09.
Έγκριση μετάφρασης: 6/09. Μετάφραση του *Visiting Teaching Message*, November 2010.
Greek. 09371 133